

Sider, ja vist fra alle, udtalt sig beklagende over Musikkens Ophævelse. Personlig har jeg ogsaa Sympati for at bevare den, men min Sympati for at spare det paagældende Beløb har dog været saa stor, at jeg vilde have nogen Betænkelse ved at gaa med til Musikkens Bevarelse. Nu foreslaas der imidlertid, om jeg kan kalde det saa, en Betænkningstid, en Overvejelsestid paa 2 Rigsdagssamlinger, og jeg vil saa haabe, at Overvejelserne kunne resultere i noget, som vi alle kunne enes om, enten det saa bliver, at man afskaffer Musikken eller lader den bestaa i et vist Omfang." Med disse Udtalelser af Ordføreren for Øje har jeg fundet, at det var en moralsk Pligt for mig, efter at Betænkningstiden nu snart er udløbet, efter at de to Aar snart ere gaaede siden Hærlovens Vedtagelse, at spørge Rigsdagens Medlemmer, Nationens Repræsentanter: Er det virkelig for Alvor Nationens Mening, at den ikke kan bringe det ringe Offer, der kræves for at bevare dog nogen Musik i de Garnisonsbyer, hvor Landets Sønner uddannes til Soldater?

Man har særlig angrebet Sagen fra den finansielle Side. Hvad er det da, det drejer sig om? Finansielt betyder det her foreliggende Forslag ikke andet eller mere, end at man forøger Statens aarlige Udgiftsbudget med 150,000 Kr. Kan Nationen ikke bringe dette Offer paa 150,000 Kr. til dette Formaal, saa bliver det Nationens Sag, men Ministeriet vil ikke have det paa sit Ansvar. Derfor mener jeg at have handlet loyalt ogsaa i dette Tilfælde, idet jeg i Overensstemmelse med de Bemærkninger, som Folketingets daværende Ordfører fremsatte i 1909, paa Ministeriets Vegne har forelagt dette Forslag. Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at den økonomiske Situation kræver den største Sparsommelighed, derfor har jeg reduceret Musikken til det mindst mulige. Før Vedtagelsen af Hærloven af 1909 anvendte vi aarligt 415,000 Kr. til Musikken. Efter Hærlovens Vedtagelse have vi — og det gælder indtil 1. April d. A. — ofret 385,000 Kr. Naar vi til 1. April ikke vedtage noget nyt, reduceres Udgiften til 75,000 Kr. Her foreslaas altsaa et Tillæg hertil paa 150,000 Kr., og det var det mindste Beløb, jeg syntes, jeg kunde bringe i For-

slag, naar vi dog skulde have et Musikkorps i hver Garnisonsby, som nogenlunde kunde fyldestgøre sin Opgave.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds viste for Resten i Slutningen af sit Foredrag, at det i Virkeligheden ikke er Pengene, det kommer an paa. Det kan jeg ogsaa saa godt forstaa, for Socialdemokraterne tage ikke meget Hensyn til den finansielle Situation, de ere ikke sparsomme med at kræve nye Udgifter af Staten, det ser man haade ved den ene og den anden Lejlighed. Men det ærede Medlem kom i Slutningen af sit Foredrag ind paa at mindes den gamle gyldne Tid, da vi havde Stadsmusikanter. Altsaa den Tid, da man ude paa Landet ikke kunde faa en Musikanter til at spille ved et Gilde uden at skulle ind til Byen efter ham. Jeg antager, det ikke er det, det ærede Medlem vil tilbage til, men han ønskede, at vi kunde indrette Sagen saaledes — med offentlig Understøttelse, tilføjede han —, at der var saa vidt muligt i hver By et Musikkorps. Det ærede Medlem lod ogsaa forstaa, at man i København kunde vente at faa et kommunalt Musikkorps med Understøttelse af Kommunen, og med den Interesse, det ærede Medlem har for Statskassen, tvivler jeg ikke om, at naar et saadant etableres, kommer der en Dag Forslag til Finansudvalget, om man ikke kan faa en Understøttelse til denne udmærkede Foranstaltning. Det ærede Medlem vil altsaa ikke have Musikken afskaffet. Musikken holder det ærede Medlem af ligesom jeg og formentlig alle andre. Den maa kun ikke sættes i Forbindelse med Militæret, saa taber den al Betydning for det ærede Medlem. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Musikerne i Hæren ere jo enten menige eller Underofficerer, de rangere jo ikke højere, og jeg har hidtil ment, at det ærede Medlem og hans Venner havde en vis Sympati for Underofficersstanden. Men her gaar det ogsaa ud over den Klasse, idet man ikke vil tillade, at Musikerne komme i Forbindelse med Hæren, thi naar de spille i Hæren, er der noget galt ved det hele.

Det ærede Medlem sagde, at dersom vi vedtage det foreliggende Forslag, faar Befolkningen ned ad Jyllands Vestkyst